

почитѣ да са ползѣва ѡтъ младость-тъ си за да ра-
боти, и да не чака кога-то оустарѣй; Естество-то има
сѣтринѣ русѣжъ, по много ны възблагодарѣва: человекъ-
жъ и тѣй има сѣтринѣ по много силѣ и дѣйствиѣ:
впечатлѣнїѣ-та, кой-то воспрїѣмѣва презъ день-жъ ѡтъ
всѣко мѣсто, маслахати-тъ мѡ, кахѣри-тъ мѡ, нѣ-
ма ги іоше ѡтъ сѣтринѣ-тъ, за да мѡ докарѣтъ
смѡщенїѣ на оумъ-жъ, и има всичко-то си естествен-
но мѡжество. Това ѣ време-то на кое-то оумъ-жъ
има тѣждѣ голѣмѣ силѣ да забелѣжа всѣко нѣщо,
и іоше да ражда ѡтъ самосѣбеси нѣви понѣтїѣ, сѣтри-
на понѣтїѣ-та сѣ най чїсти и мысли-тъ най высѣки.
Человекъ-жъ, само сѣтринѣ мѡже да притѣгли до-
брѣ животъ-жъ си. Кой-то не са ползѣва ѡтъ това
време загѡбѣва безъ ползѣ младость-тъ на животъ-
жъ си.

Кой-то сѣ достїгнали до далѡкъ старость вѣха
са научили да стаѣтъ много рано. Оуслей мѣжъ
преслѣбенъ и достѡенъ за почета, бѣше тѡлко-зи оу-
вѣренъ чи ѣ нѣжда да стаѣмы сѣтринѣ, щотѡ бѣше
изрѣкалъ нїкогда да го не престѣпѣва, каквѡ-то не пре-
стѣпѣва закѡны-тъ на вѣрѣ-тъ, кое-то катѡ оувѣр-
ди живѣ девѣтдесѣтъ и дѣѣтъ годїны. И дѡмаше
какъ аѡко си лѡгамы съ време, и стаѣмы съ време,
тѡ ни докарѣва зарѣвїѣ, богатство, и мѡдрость.

Много человекѣ дѡмѣтъ на срѣщо това, какъ не
мѡгатъ да заспѣтъ кога-то си лѣгнатъ на оупредѣ-
ленъ часъ ѡтъ естество-то, и за ради това ѣ по до-
брѣ да не си лѡгатъ, а не да си лѡгатъ ачѣ да са при-